

[Bindslev.]

paalideligt Grundlag for Rigsdagens Bedømmelse af det kongelige Teaters Drift.

Derfor vil jeg endnu en Gang henstille, at den højtærede Minister ikke saaganske afviser dette blankt, og jeg vil alvorligt henstille til de øvrige Medlemmer i denne Sal dog ikke blankt at afvise denne Tanke, for det kunde dog være, at der alligevel var nogen Fornuft i den. Eller man kunde maaske finde en anden Udvej; jeg beder blot det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, have Opmærksomheden henvendt paa det, som jeg her siger, at det er farligt at binde det kongelige Teaters Skæbne til et saadant Tal. Og dette siger jeg ikke mindst til alle dem, der her fra denne Talerstol har givet Udtryk for deres Kærlighed til det kongelige Teater, og til alle dem, der i det stille nærer den samme Kærlighed. Der vil maaske komme den Dag, da de sander de Ord, der har været talt af mig fra denne Talerstol, og der vil maaske komme den Dag, da de angrer, at de ikke fulgte de Synspunkter, jeg her har fremsat. Jeg tænker paa alle saadanne Medlemmer, som, naar det er gaaet skævt, vil udfolde alle Bestræbelser for, om det dog var muligt at skabe nye Udveje for, at det kongelige Teater kan fortsætte som Statsscene, og som da vil komme til at staa med en meget stærk Modstand imod sig, netop fordi dette Lovforslag er blevet til Lov under alle de Forsikringer, som her er kommet frem paa forskellig Maade. Jeg tillader mig derfor at henstille, at det Udvalg, som nu faar med Sagen at gøre, alvorligt overvejer at finde andre Udveje for Sikringen af det kongelige Teaters forsvarelige Drift, inden man skrider til en Ordning som den foreslaaede.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Elna Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

Elna Munch: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit havde faaet min lille ironiske Omskrivning af det gamle Ord om Benene og Hovedet galt i Halsen, og jeg skal derfor sige, for at ikke Misforstaaelse skal foreligge, at det, jeg mente, var, at det ikke er nok at have noget i Benene, man maa ogsaa have noget i Hovedet. Dernæst undrede det ærede Medlem sig over, at jeg kritiserede, at den forrige Trafikminister havde overtaget Teatret, at Undervisningsministeren ganske havde overladt ham Ledelsen deraf, og det ærede Medlem mente, at

det kunde jo godt være, den nuværende Trafikminister vilde have været udmærket til at ordne dette Spørgsmaal. Jeg har ikke udtalt mig om, hvorledes den nuværende Trafikminister vilde være, jeg tror for øvrigt, han vilde have gjort det udmærket, men jeg har udtalt mig om den forrige Trafikminister, som har gjort det overordentlig daarligt. Det er rigtigt, at han har skabt et Grundlag for det Forslag, vi behandler i Dag; det er nemlig en nødvendig Konsekvens af, at man vedtog hans usle Plan den Gang, at man nu i Dag er nødt til at se at faa det bedst mulige ud af den og se at faa ordnet Forholdene ved den Dobbeltscene, der den Gang blev skabt, men jeg gentager, som jeg før har sagt, at det er et daarligt Grundlag, der den Gang blev skabt, og at det er en tung Arv, den nuværende Minister har at løfte, og hvis dette Forsøg ikke lykkes, har Venstres forrige Trafikminister og Undervisningsminister et overordentlig stort Ansvar.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde, at der ikke blev vedtaget noget Budget for Teatret i Fjor, fordi der fulgte et Bilag med til Rigsdagsudvalget indeholdende et Budget. Dette er en formel Betragtning, men den er ikke reelt rigtig, thi det var paa Grundlag af dette Budget, Rigsdagsudvalget kom til den Erkendelse, den være nu rigtig eller gal, at man kunde faa det til at gaa paa den Maade, at det kunde bespares, som man regnede med. Hvis Rigsdagen ikke havde haft Tillid til dette Budget og dermed Tillid til, at der ved Dobbeltscenen kunde opnaas en saa meget hensigtsmæssigere Anvendelse af Personalet og adskillige andre Fordele, at det vilde blive væsentlig billigere end nu, saa vilde Rigsdagen i Fjor ikke være gaaet med dertil. Derfor siger jeg: Jeg respekterer kun de Forudsætninger, som fandtes for Dobbeltscenelovens Vedtagelse i Fjor. Det ærede Medlem sagde, at den Ordning, vi nu har, er den sletteste. Det glæder mig — eller rettere sagt, det er en fuldkommen rigtig Erkendelse, og det er vi jo alle enige om, det er hele Landet enigt om, at det er den sletteste af alle mulige slette Ordninger, og det glæder mig for saa vidt, at ogsaa det ærede Medlem nu føjede sin Erkendelse dertil. (Bindslev: Nej!). Jo, det sagde det ærede Medlem: den nuværende Ordning er den sletteste. Men saa at gaa hen og forlænge denne den sletteste